

DE BESTRAFFENDE BLIK VAN SMART, MEDELIJDEN EN LIEFDE.

Bijbels Dagboek, C.H. Spurgeon

"Voor Iedere Morgen"

En toen dat tot hem doordrong, begon hij te huilen. Markus 14:72

Er zijn mensen die denken dat Petrus zolang hij leefde, altijd weer begon te huilen als hij aan de verloochening van de Heere terugdacht. Hij is niet onwaarschijnlijk dat dit zo was, want zijn zonde was heel groot en de genade deed, na die tijd, in hem een volmaakt werk. Deze zelfde ervaring hebben alle gelovigen met elkaar gemeen, naarmate de trap waarin de Geest van God het natuurlijke, stenen hart veranderd heeft. Wij denken net als Petrus aan onze overmoedige belofte: 'Al zou iedereen U verlaten, ik niet!' Wij eten onze eigen woorden op met de bittere kruiden van berouw. Als wij denken aan dat wat wij zwoeren te zullen zijn, mogen wij onze ogen wel leeg huilen van verdriet. Petrus dacht aan zijn verloochening van zijn Heer; aan de plaats waar hij Hem verloochende, aan de kleine aanleiding die hem ertoe bracht, aan de vervloekingen waarmee hij zijn zonde bevestigde, en aan de ontzettende hardheid van zijn hart, die hem ertoe bracht om zijn zonde te herhalen. Kunnen wij onbewogen en hard blijven als wij onze zondigheid overdenken? Moeten wij ons huis niet tot een Bochim maken, en de Heere smeken om nieuwe zekerheid van Zijn vergevende liefde? Laten we nooit met een droog oog op onze zonden zien, zodat onze tong hierna niet zal versmachten in de vlammen van de hel. Petrus dacht ook aan de liefdevolle blik van zijn Meester. De Heere achtervolgde de waarschuwende stem van de haan met een bestraffende blik van smart, medelijden en liefde. Die blik verdween nooit uit Petrus' geest, zolang hij leefde. Deze was oneindig veel krachtiger dan tienduizend preken geweest zouden zijn. De berouwvolle apostel zal zeker gehuild hebben als hij dacht aan de volledige schuldvergeving van zijn Zaligmaker, Die hem in zijn vroegere positie herstelde. De gedachte dat wij een vriendelijk ene goede Meester beledigd hebben, geeft meer dan voldoende reden om steeds weer te huilen. Heere, sla onze rotsachtige harten aan stukken en laat het water eruit stromen!

